

лежаще-то е едно въ именителный падежъ за оба-та глагола, като азъ знаю писати, ты умѣеши пласати.

На той разрѣдъ ся относятъ безличны-те глаголи, що управляватъ дателный падежъ, като: подобаетъ (комѹ?) мнѣ, тебѣ, емѹ (чтѹ?) молитиса Бѹгѹ. Достѹнтъ недостѹнтъ мнѣ тебѣ гнѣватса, мѹжно ѣсть мнѣ заниматиса.

Така исто и прилично ѣсть, надѹбно ѣсть и други нѣкои. И въ тия глаголи всегда подлежащи-те са двѣ и послѣдно-то е дателный падежъ.

Допълнителный глаголь прима и нѣкои прилагателны имена, както: способенъ ѣсмь учитиса, готовъ ѣсмь ити, силенъ ѣсмь помощи. Така и други нѣкои.

Допълнителный-а глаголь може да има свой допълнителный глаголь; като: хочѹ ити ѿдыхати, повелѣваю тебѣ състи писати, подобаетъ намъ ити въ цѣрковь помолитиса.

Кога двѣ неопредѣлительны наклоненія ся свързаны помежду си со союзъ, тога послѣдно-то отъ нихъ, по подражаніе на гърчкій-а текстъ часто ся превраща въ